

על הבצורת ומס העשיר

כאשר נתגלו תוצאות הנורן של השתא הנישו ססקי העמק שבנוש עפולה חזכרים למשלה באמצעות המושל בבצורת לכוא לעזרה למשקים בודעים וכמול מס העשיר; אולם אין זה מפריע לממשלה לשלוח סכתים לכל המשקים, המצווים לסלק את התשלום הראשון של העשירי. (דבר'—העסקי)

זה זמן רב שתוצאות הבצורת ידועות; במשקים רבים לא נתנה הארץ את יכולתה הכל הלק לסטיון, ויש שנחנה אחוז קטן ממה שנורע. מפאת זה הניעו אילו נקודות למצב קשה. מהן שכבר נמרו את הקצינן (כנון: חלי'עדישים). זקוקות לחידוש התקציב לשם תיקון מצבן, ולא — יש חשש להרס הנקודה ועזיבת המקום מחברים רבים. מה עושה ממשלה שתוקנת שיש לה חובות כלפי נתיניה ושמסרתה לא רק לחלוב את צאנם ולנוז את צמרם ולהצינם ערומים וריקים? היא משהדלת לחת למקומות שלקו עזרה בזמנה ולהקמדם על רגליהם שלא יפלו בנופלים, ומכל שכן שהיא משחררה אותם מן המסים. אולם ממשלת ארץ-ישראל לא די לה שלא באה לעזור עד היום — התורף כבר מממשש ובא ועונת ההכנות לזריעה והכנת מספוא לבהמות כבר הניעה — אלא שהיא לוענת לרש ומבקשת מס'העשיר מתכואה שלא באה תמיד לעולם; והרי אתה הוזה ומהרהר: זורמה? רשעות או פסשות? אולם הרבה אשמים אנהנו בעצ' סנו במצב. חסאנו בקלות-ראש ובהעלמת עין — וזוקינו. היחס האדיש הזה של הממשלה אל מכת'הבצורת נעוץ במעשה' בראשית. כיסור החישובות החדשה. אם אנהנו ותרנו מלכתחילה ולא עמדנו בכל חוקף על שח'

וההכנסותיה. ואם אין לה שום חובות כלפי התישבותנו — למה זה חראנ לה בשנת בצורת? והרי אמילו אם השנה היא כתיקונה, אין המשק נושא את עצמו בשנותיו הראשונות — ואעפ"כ הוא חייב מסים; והאמצלה מסיקה מזה שנים בשנת-בצורת אין עליה לשאח באחריות המצב הקשה. את אשר זרענו — אנהנו קוצרים.

נחום איש גמ'ון